

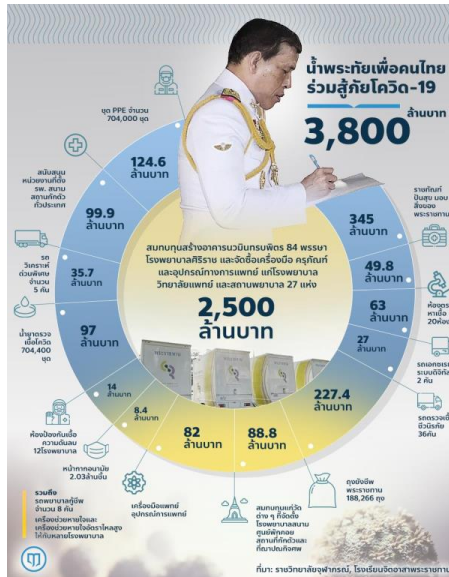
สืบสาน รักษา ต่อยอด : กลไกขับเคลื่อนสู่ความมั่นคงที่ยั่งยืน

น.ท.รัฐวิชญ์ เปรมปรี

อจ.กศ.รร.สร.ทอ.ยศ.ทอ.

“A nation that forgets its past, has no future” คำกล่าวของท่าน เซอร์ วินสตัน เชอร์ชิล อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสงครามเย็น มีนัยสำคัญว่า ยิ่งมองย้อนกลับไป ในอดีตได้ไกลเท่าไร ยิ่งมองคาดการณ์ล่วงหน้าไปได้ไกลมากเท่านั้น ซึ่งช่วยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการศึกษา ประวัติศาสตร์ได้อย่างชัดเจน จากบทเรียนในอดีตพบว่า อาณาจักรอันยิ่งใหญ่ไม่ได้ล่มสลายจากภัยคุกคามภายนอก แต่จากความขาดเอกภาพของปัจจัยภายใน อันส่งผลกระทบต่อ การดำเนินนโยบายเพื่อการดำรงอยู่ของชาติ (Diamond, 2005) แม้ว่าในสถานการณ์โลกยุคปัจจุบันจะมีความเป็นพลวัตสูง ส่งผลให้การคาดการณ์เพื่อกำหนด นโยบายในการดำรงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์ของชาติเป็นสิ่งที่ทำได้ยากก็ตาม แต่ภายใต้สภาวะการณ์ที่มีบริบท คล้ายคลึงกัน มักจะนำไปสู่บทสรุปเหตุการณ์ที่ซ้ำ ๆ ไม่ต่างกัน ดังวลีที่ว่า “ประวัติศาสตร์มักจะซ้ำรอยเสมอ” (Marx, 1852) แม้แต่ประเทศไทยเองที่ในหลายยุคสมัยก็สามารถผ่านพ้นวิกฤติต่าง ๆ ได้ด้วยพระบารมีของ พระมหากษัตริย์ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาจุดเปลี่ยนในประวัติศาสตร์จึงมีความสำคัญ ในแง่หนึ่งคือ ช่วยในการ วิเคราะห์สาเหตุและผลลัพธ์ของเหตุการณ์เพื่อถอดบทเรียน ในอีกแง่หนึ่งคือ เพื่อให้เข้าใจที่มาและรากเง้า ของหน้าที่รับผิดชอบองค์ประกอบสังคมทุกภาคส่วนซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงภายใน และการรักษาความเป็นนครรัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงสามารถอาศัยบทเรียนดังกล่าว เพื่อดำเนินกลยุทธ์เพื่อใช้กำลังอำนาจแห่งชาติต่อต้านภัยคุกคามต่าง ๆ อันหมายถึงเหตุการณ์หรือการกระทำ ใด ๆ ก็ตาม ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาตินั้นเอง (สุรชาติ บำรุงสุข, ๒๕๖๕)

ในอดีตนั้น เมื่อสังคมรวมตัวกันเป็นนครรัฐ มักมีการสถาปนา “เจ้าผู้ครองนคร” หรือ “พระมหากษัตริย์” ในบริบทสังคมไทยและมีวิวัฒนาการของการปกครองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทาง สังคม การเมือง และเศรษฐกิจอยู่ตลอดเวลา จนถือกำเนิดเป็นรูปแบบการปกครองระบอบต่าง ๆ ขึ้นในโลก โดยคนในชาติยอมรับระบอบและกฎเกณฑ์นั้น ๆ ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับเอกลักษณ์ อุปนิสัย และ ความต้องการของคนในชาติ (เอนก เหล่าธรรมทัศน์, ๒๕๖๓) อย่างไรก็ตาม ท่ามกลาง “วิกฤตความมั่นคง” ที่สั่นคลอนบ้านเมืองไทยอย่างไร้ทิศทางจากหลายสาเหตุในหลายมิติจนยากจะระบุต้นสายปลายเหตุที่ชัดเจน บทบาทของประชาชนทุกภาคส่วนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (เจษฎา มีบุญลือ, ๒๕๕๓) บทความฉบับนี้ มุ่งหวังที่จะกระตุ้นจิตสำนึกการร่วมสร้างความมั่นคงยั่งยืน ผ่านการสะท้อนมุมมองจากประสบการณ์ของผู้เขียน ให้ตระหนักถึงคุณค่าและภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ ความเป็นไทย การเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม ศาสนา ชาติพันธุ์ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ควบคู่ไปกับการเข้าใจบทบาท คุณค่าและความสำคัญของสถาบัน พระมหากษัตริย์ (สถาบันฯ) อย่างถูกต้องในฐานะศูนย์รวมจิตใจของคนในชาติ และส่งเสริมให้ประชาชนปรับ แนวทางการปฏิบัติตนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความสมดุลของ ความมั่นคงตามบริบทของสังคมไทย และความเข้มแข็งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (สำนักงานสภาพัฒนาการเมือง, ๒๕๕๘)

น้ำพระราชหฤทัยเพื่อรับมือสถานการณ์ COVID - 19

หน้ากากอนามัย ๒,๐๐๐,๐๐๐ ชิ้น

ชุดกันไวรัส PAPR ๔ ชุด

เครื่องสแกนสารพันธุกรรมอัตโนมัติ ๒ เครื่อง

เครื่องช่วยศัลยกรรม

ชุด PPE ๗๐๐,๐๐๐ ชุด

เครื่องมือช่วยใส่ท่อช่วยหายใจ ๕ ชุด

รถพยาบาลกู้ชีพฉุกเฉิน ๘ คัน

เครื่องติดตามการทำงานของหัวใจ และสัญญาณชีพ (TCU Monitor) ๒๘ ชุด

เครื่องช่วยหายใจ ๒๐๐ เครื่อง

รถเก็บกวาดอย่างยั่งยืนรักษ์ ๒๐ คัน

โคมไฟฟ้าคัดใหญ่โคมคู่ ๑ ชุด

เครื่องเอกซเรย์ดิจิทัล ๑ เครื่อง

Modular Swab Unit ตรวจเชื้อ ๒๐ กัง

เครื่องกำจัดเชื้อโรคและฟอกอากาศบริสุทธิ์ ๒๐ เครื่อง

เครื่องวัดออกซิเจนปลายนิ้ว ๕๐ เครื่อง

กล่องส่งทางเดินหลอดลมแบบเคลื่อนที่ ๑ ชุด

Face Shield ๕๐,๐๐๐ ชิ้น

รถฉีดคราฟท์สวนพิเศษ ๕ คัน

รถเอกซเรย์ระบบดิจิทัล ๒ คัน

สืบสาน รักษา ต่อยอด

f / สืบสาน รักษา ต่อยอด

พระบารมีของสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยปกป้องคุ้มครองมิให้มีภัยมาเบียดเบียนประชาชน
ที่มา : กรมประชาสัมพันธ์

หากภัยคุกคามปรากฏตัวตนชัดเจน ดังเช่นความขัดแย้งหรือสงครามน้อยใหญ่หลายครั้งในประวัติศาสตร์ ย่อมปรากฏสักรหัสทางหนักเบาเพื่อแก้ปัญหาที่นั้น ๆ ทว่าในกระแสโลกปัจจุบันที่ล้นด้วยความสับสน วุ่นวาย และไร้ทิศทาง เกิดเป็นภัยคุกคามอุบัติใหม่หลายรูปแบบจนยากต่อการปรับตัวเพื่อเผชิญสถานการณ์ที่ผันแปรอย่างรวดเร็วได้อย่างทันการณ์เพื่อธำรงไว้ซึ่งอธิปไตยและความมั่นคงแห่งชาติ อันหมายถึง ความอยู่รอดปลอดภัย และความเจริญก้าวหน้าของชาติ ตลอดจนความเป็นปึกแผ่นแน่นแฟ้นคงทนของชาติ พร้อมทั้งจะเผชิญกับสถานการณ์ทุกรูปแบบได้ในอนาคต และการที่ชาติจะมีความมั่นคงและปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวงได้นั้น จะต้องปราศจากสิ่งที่เรียกว่าภัยคุกคามทั้งปวง (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, ๒๕๖๒) ในครั้งอดีต มีคำกล่าวที่ว่า “ถ้าหากน้ำท่าไม่ตี ฝิป่าฝิเมืองมันวังเข้าเมือง เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ เกิดโรคระบาด ภัยทั้งหมดเกิดจากผู้ปกครองไม่เป็นธรรม” จึงได้เห็นความรับผิดชอบของกษัตริย์ไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณที่จะต้องแผ่บารมีปกป้องผองภัยที่มาเบียดเบียน นับแต่ภัยจากข้าศึกศัตรู ภัยธรรมชาติ หรือแม้แต่โรคร้ายไข้เจ็บ แม้ว่าวิวัฒนาการของการปกครองภายใต้กระแสโลกที่เปลี่ยนแปลง เกิดเป็นระบอบการปกครองรูปแบบต่าง ๆ ที่มีการกระจายอำนาจบริหารบ้านเมือง รวมถึงการประยุกต์ใช้กำลังอำนาจแห่งชาติเพื่อรักษาความมั่นคงแบบองค์รวมก็ตาม แต่สังคมไทยนั้นยังได้อาศัยสามเสาหลักสำคัญ อันได้แก่ สถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่สร้างความมั่นคง ความเป็นปึกแผ่น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ โดยเฉพาะในภาวะวิกฤติความมั่นคง (เจษฎา มีบุญถือ, ๒๕๕๓) อันมีสาเหตุจากการขยายตัวของช่องว่างความเหลื่อมล้ำและความขัดแย้งในอุดมการณ์จากอิทธิพลของลัทธิทุนนิยมอย่างต่อเนื่อง การแอบอ้างสถาบันฯ เพื่อทำให้เกิดความแตกสามัคคีและแสวงประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังเช่นข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ หากเปรียบเทียบกับหลักการของระบอบการปกครองอังกฤษ

ที่ว่า “The King Can Do No Wrong” ซึ่งมีนัยสำคัญคือ เพื่อป้องกันมิให้สถาบันฯ ถูกนำไปเป็นประเด็นสร้างข้อขัดแย้งในสังคม จึงมีควรรนำเอาสถาบันฯ มาสร้างความชอบธรรมให้ฝ่ายตน เพราะจะเป็นการผลักไสให้ฝ่ายตรงข้ามไม่สนับสนุนสถาบันฯ โดยปริยาย (เจษฎา พรโชทยา, ๒๕๔๖)

แม้วิกฤตโลกและสังคมจะเปลี่ยนไป แต่เจตจำนงบริสุทธ์ของสถาบันฯ ที่จะกระทำ “เพื่อประโยชน์สุขที่สูงที่สุด แต่คนจำนวนมากที่สุด” ทำให้เราได้เห็นผลงานที่มีเหตุผลเชิงปรัชญาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพระราชดำริกว่า ๔,๖๐๐ โครงการทั่วทุกพื้นที่ของประเทศไทยสร้างคุณภาพการต่อสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง เป็นคำอธิบายว่า ทำไมสถาบันฯ จึงดำรงอยู่ได้อย่างยาวนาน (LUEhistory.com, 2023) แม้ว่าในระบบของการปกครองปัจจุบัน พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในทางกฎหมายแท้จริงแล้วนั้นแทบไม่มี การกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารทุกอย่างล้วนเป็นไปตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีทั้งสิ้น เว้นแต่ว่าการกระทำนั้น ๆ จะไม่เป็นไปตามหลักเหตุผลเพื่อประชาชนดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ สถาบันฯ ยังคงดำรงบทบาทสำคัญที่มีต่อสังคมไทยในด้านต่าง ๆ อาทิ การเมือง เศรษฐกิจ และโดยเฉพาะด้านสังคมจิตวิทยา เพราะมีอาจปฏิเสธได้ว่า “ประชาชน” เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของชาติ เปรียบเสมือนรากฐานที่หล่อเลี้ยงกำลังอำนาจในทุกมิติ อีกทั้ง ในการพัฒนาประเทศหรือในช่วงที่เผชิญสถานการณ์วิกฤตินั้น ขวัญและกำลังใจของคนในชาติเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง ยกตัวอย่างเช่น การฟื้นฟูและสร้างชาติหลังวิกฤตสงครามจากความสามัคคีของประเทศสิงคโปร์ ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศเยอรมนี เป็นต้น

ด้วยพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว “ในหลวง รัชกาลที่ ๑๐” ทรงเข้าใจสังคมไทยอย่างถ่องแท้ และเล็งเห็นความสำคัญของความสามัคคี อันเป็นรากฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกัน จึงมีพระราชดำริให้จัดทำ **โครงการจิตอาสาพระราชทาน** อันเปรียบเสมือนโอกาสอันล้ำค่าที่พระราชทานแก่ปวงชนคนไทย ที่ให้ไว้เป็นบทเรียนชีวิตเพื่อหล่อหลอมจิตใจให้เปี่ยมด้วยจิตสำนึกที่แสดงถึงความเอื้ออาทร และความห่วงใยต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นการลดทอนความเห็นแก่ตัว มุ่งสร้างประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม และการเสียสละอุทิศตนเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ตลอดจนเป็นการแสดงออกถึงความจงรักภักดีโดยการน้อมนำพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติร่วมกันเป็นกลไกสร้างพลังขับเคลื่อนในการปลูกฝังเมล็ดพันธุ์แห่งความดีงาม สู่การพัฒนาตนเองและสังคมอย่างยั่งยืน สถาบันฯ จึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ปิดทองหลังพระ เพื่อรักษาสมดุลในสังคม เสริมสร้างกำลังอำนาจที่ไม่มีตัวตนสนับสนุนกำลังอำนาจด้านต่าง ๆ ยังผลให้เกิดความมั่นคง จึงนับเป็นศูนย์รวมจิตใจ ขวัญ ความสามัคคี จิตวิญญาณของสังคมไทยอย่างแท้จริง (เจษฎา มีบุญลือ, ๒๕๕๓)

อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะผู้นำที่ยิ่งใหญ่และมีวิสัยทัศน์ไกลสักเพียงใดก็ยังคงอาศัยการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากประชาชนในชาติ มิฉะนั้นจะไม่อาจประสบความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้วงเวลาที่ยังคงประกอบกำลังอำนาจแห่งชาติส่วนใดส่วนหนึ่งอ่อนแอ ดังนั้น ทุกองค์ประกอบของสังคมไทยจึงต้องแสดงบทบาทเพื่อสร้างสภาวะเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน (เจษฎา มีบุญลือ, ๒๕๕๓) ดังจะสังเกตได้จากพระดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อครั้งก่อนเสด็จไปศึกษาต่อต่างประเทศในยามที่บ้านเมืองไร้พระบรมโพธิสมภารที่เคยร่ำเรียน ความว่า **“ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะทิ้งประชาชนอย่างไรได้”** (กองบรรณาธิการ Urban Creature, ๒๐๑๗) ซึ่งมีนัยคือ ในวันที่ภัยคุกคามสร้างความสั่นคลอนให้กำลังอำนาจแห่งชาติจนเกิดวิกฤติความมั่นคง ขวัญและ

กำลังใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ไม่เว้นแต่เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินต่างก็มีความต้องการวิกฤติ (Critical Requirement :CR) เช่นกัน ด้วยเหตุนี้ สถาบันหลักของชาติทุกระดับ โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาในระดับชุมชน อันได้แก่ ศาสนา โรงเรียน และครอบครัว จึงต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่อันเปรียบเสมือนครอบครัวแก้วคุ้มภัยให้กับคนในสังคม สถาบันครอบครัวก็มีส่วนสำคัญลำดับแรกในการถ่ายทอดแนวคิดให้กับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสุด พ่อ แม่ และครูบาอาจารย์จึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการอยู่ร่วมกันในสังคมให้ไปข้างหน้าด้วยกัน โดยแต่ละองค์ประกอบรวมกันเป็นสังคมไทยจะขาดส่วนใดไปไม่ได้ เพราะครอบครัว ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เราอยู่ร่วมกันเป็นสังคมวัฒนธรรมไทย ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ยังคงปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อีกทั้งยังรักษาเอกลักษณ์ความเป็นชาติไทยไว้ได้อย่างน่าภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นว่าประเทศไทยจะพัฒนาได้อีกไกล หากมีความเฉลียวฉลาดในการนำพลังของสถาบันหลักมาใช้เป็นแรงหนุนในการพัฒนาประเทศต่อไป (เอนก เหล่าธรรมทัศน์, ๒๕๖๓)

การรวมตัวกันอย่างเป็นทางการเป็นปีกแผ่นของคนไทยบริเวณหน้าพระบรมมหาราชวัง
ที่มา : กรมประชาสัมพันธ์

เมื่อถามว่า **เอกลักษณ์ความเป็นไทยคืออะไร** เชื่ออย่างสนิทใจว่าหลายท่านต้องใช้เวลาคิดสักครู่หนึ่ง เพื่อทบทวนคำตอบนั้น แต่หากพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจะพบว่า สถาบันฯ คือเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่แสดง ความสืบเนื่องของสังคม วัฒนธรรมนิยม ประเพณี และวัฒนธรรมไทยมาช้านาน เป็นผลทำให้สังคมไทยมีเอกลักษณ์ เป็นของตนเอง จากมุมมองและประสบการณ์ของผู้เขียน ในฐานะนายทหารที่เคยศึกษาในประเทศเยอรมนีร่วม เกือบ ๑๐ ปี สัมผัสได้ถึงการยอมรับ **“ความเป็นไทย”** จากนานาชาติในหลายวาระสำคัญ อาทิ การยื่นสำรวม ระหว่างบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมีเพื่อระลึกถึงความเป็นเอกราชของชาติในวันกองทัพไทย การให้ความ สนใจในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถาบันฯ ระหว่างร่วมกิจกรรมวันสำคัญของประเทศไทยเพื่อการสานต่อ ความเป็นไทย เช่น งานเทศกาลสงกรานต์ งานเทศกาลลอยกระทง และงานเฉลิมฉลองในโอกาสวันคล้าย

วันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นต้น สำหรับผู้เขียนเองในฐานะคนไทยได้น้อมนำเอาหลักการตามพระราชดำริมาประยุกต์ใช้ระหว่างการศึกษา ณ ประเทศเยอรมนีอยู่เสมอ โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่จะทำเพื่อคนอื่นและการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อันมีส่วนช่วยส่งเสริมเอกลักษณ์ความเป็นไทย รวมถึงช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับมิตรประเทศได้เป็นอย่างดีแม้ในระดับสากล และมากไปกว่านั้นคือการตระหนักถึงความสำคัญของตนเองต่อผู้อื่น ทำให้มีพลังขับเคลื่อนภายในและเป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตเพื่อผู้อื่น นอกเหนือจากตนเอง อันสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการจิตอาสาพระราชทานที่เป็นตัวอย่างการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อรวมพลังประชาชนสร้างความสามัคคีและการแสดงความจงรักภักดี ซึ่งใช้อธิบายความเชื่อมโยงในหลายมิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันฯ และสังคมไทยได้เป็นอย่างดี แม้บริบทโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป แต่ความพิเศษของสถาบันฯ ยุคราชวงศ์จักรีคือมีการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย โดยเปิดรับสิ่งใหม่มาตลอด ทั้งยังรักษาของดีของเดิมไว้ จึงยังคงเป็นจิตวิญญาณนำพาคนไทยและประเทศชาติให้สามารถก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง หลังจากเขียนบทความฉบับนี้ ผู้เขียนจึงเกิดความกระจ่างในความหมายระหว่างบรรทัดที่ซ่อนอยู่ของภาพพระมหากษัตริย์ไทยที่ทรงโบกพระหัตถ์หน้าพระบรมมหาราชวังต่อหน้าประชาชนเหลือคณานับ มิใช่เพียงเพื่ออยากเห็นพระองค์ท่าน แต่ปรารถนาให้พระองค์ท่านทรงสัมผัสรับรู้ความจงรักภักดีที่สื่อผ่านการรวมตัวกันเป็นปีกแผ่นของประชาชน**ด้วยความรัก ด้วยภักดี ด้วยจิตใจ** ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในภายภาคหน้า ยิ่งใหญ่อาจเกินกำลัง ไทยทั้งผองต้องช่วยแบ่งเบาและเกื้อหนุน ด้วยสำนึกในหน้าที่และความสำคัญของตนเองต่อการเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ แล้วผลัดสลับกันขึ้นมาขับเคลื่อนสังคมตามสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพราะไม่มีใครจะทราบก่อนได้ว่า เมื่อใดกำลังอำนาจแห่งชาติหรือเสาหลักใจจะอ่อนแอลง ทรบถถ้าเราชาวไทยยังคงรักษาสถาบันหลักของชาติไว้ได้ครบสมบูรณ์ อย่างน้อยสิ่งนี้จะคอยสนับสนุนประคับประคองและพร้อมเผชิญภัยคุกคามเคียงข้างกันอย่างสมานสามัคคี **ถ้าหากภัยคุกคามรูปแบบใหม่นั้น ไร้ตัวตน ก็ต้องเข้าเผชิญด้วยกำลังอำนาจที่ไร้ตัวตนเช่นกัน** สุดท้ายนี้ ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความตระหนักในหน้าที่และความกล้าแสดงออกที่เหมาะสมกับบริบทในสังคมไทย อาจเริ่มจากครอบครัวเล็กไปสู่สถานที่ทำงาน และเชื่อว่าฉายาวงสู่สังคมแวดล้อมที่กว้างใหญ่ขึ้นตามลำดับ เกิดสังคมที่เข้มแข็งเปี่ยมด้วยความรัก ความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ความเป็นไทย เพราะการรักษาความมั่นคงสถาบันหลักของชาตินั้น ถือเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนและทุกภาคส่วนในสังคม

“สืบสาน รัชช ์ ต่อยอด”
ใต้โล่ “จักรี” รอดภัย
รากแก้วอัตลักษณ์ไทย
ยังประโยชน์สุขราษฎร์

สมานไทย
ธ ปกเกล้า
สืบเนื่อง เกื้อกูล
หลักชาติ มั่นคง

น.ท.รัฐวิญญ์ เปรมปรี

แหล่งอ้างอิง:

- Diamond, Jared. (2005). *Guns, Germs, and Steel*. New York: W. W. Norton & Company, 2005.
- Marx, Karl. (1852). *Der 18te Brumaire des Louis Napoleon*. 1869. Hamburg.
- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ และคณะ. (๒๕๖๒). *สถาบันพระมหากษัตริย์กับสังคมไทย*. [พิมพ์ครั้งที่ ๑, ตุลาคม ๒๕๖๒].
กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- สุรชาติ บำรุงสุข, ผู้เขียนและบรรณาธิการ. (๒๕๖๕). *ความมั่นคงร่วมสมัย : ความเปลี่ยนแปลงและความท้าทาย*.
[พิมพ์ครั้งที่ ๑, ๒๕๖๕]. กรุงเทพมหานคร : โครงการความมั่นคงศึกษา สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เจษฎา พรไชยา. (๒๕๔๖). *พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ของประเทศไทยกับประเทศอังกฤษ*.
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจษฎา มีบุญลือ, (๒๕๕๓). *ความมั่นคงแห่งชาติ : การสร้างชาติไทยให้ยั่งยืน*. [พิมพ์ครั้งที่ ๑, ๒๕๕๓].
กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
- สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ. (๒๕๕๘). *แนวทางการรักษาความมั่นคงสถาบันหลักของชาติภายใต้การปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข*. [พิมพ์ครั้งที่ ๑, ตุลาคม ๒๕๕๘].
กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ. (๒๕๖๒). *นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)*. [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์]. กรุงเทพมหานคร.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. (๒๕๖๓). *พระมหากษัตริย์กับวิวัฒนาการสังคมไทย*. [บรรยาย เมื่อ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓].
LUEhistory.com, (2023). <https://www.luehistory.com/>เพื่อประโยชน์สุขที่สูงที่สุด-แต่คนจำนวนมากที่สุด/
[Accessed: March 26, 2024].
- Urban Creature, กองบรรณาธิการ. (๒๐๑๗). <https://urbancreature.co/king-9-royal-duties/>.
[Accessed: March 26, 2024].